

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μία οφειλόμενη απάντηση στα σχόλια του Κ. Καλτσή...

► Του ΜΩΥΣΗ ΕΛΙΣΑΦ

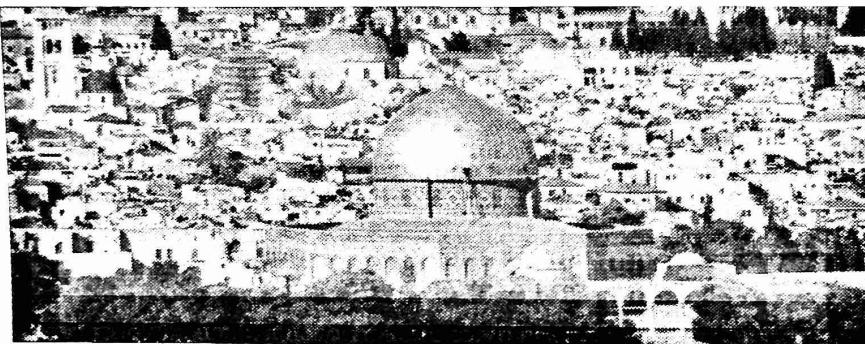

Κύριε Διευθυντά,

Ομολογώ ότι ταλαντεύτηκα αν θα έπρεπε να συνεχίσω από τις φιλόξενες στήλες της έγκριτης εφημερίδας σας το «διάλογο» (εάν θα μπορούσε να ονομαστεί έτσι μια οφειλόμενη απάντηση στον απροκάλυπτο αντισημιτισμό) με τον κ. Καλτσή. Ωστόσο, θεωρώ ότι για τελευταία φορά τα ανιστόρητα σχόλια του χρήζουν μιας απάντησης.

Στο δικό του blog ο κ. Καλτσής προειδοποίησε ότι δεν θα τον φιμώσουν και δεν θα τον τρομοκρατήσουν οι Εβραίοι. Οι δικαιολογημένες αντιδράσεις στην απρόκλητη ρατσιστική δημοσιογραφία του, προφανώς και δεν συνιστούν απειλή, αφού και στο δεύτερο κείμενό του ο κ. Καλτσής επανέρχεται στα ίδια θέματα. Τα κύρια χαρακτηριστικά της θεματολογίας του είναι:

- 1) Η σχετικοποίηση του Ολοκαυτώματος, η άρνηση της μοναδικότητάς του και η μετατροπή του σε κοινότοπο ιστορικό φαινόμενο
- 2) Η προσφυγή του στον άκρατο αντισιωνισμό, δηλαδή η εξομοίωση της πολιτικής του κράτους του Ισραήλ με τη γενοκτονία των 6.000.000 Εβραίων. Ωστόσο, του διαφεύγει ότι ο αντισιωνισμός είναι μέσα στον α-

ντισμιτισμό, όπως η καταιγίδα μέσα στα σύννεφα. Το κράτος του Ισραήλ είναι ένα ανεξάρτητο κράτος που προσπαθεί να διασφαλίσει την επιβίωσή του τριγυρισμένο από εχθρικά κράτη με τους τρόπους που η κυβέρνησή του και ο λαός του κάθε φορά επιλέγουν και που βέβαια ενίστε αποτελούν αντικείμενο αυστηρής κριτικής. Ουδείς ωστόσο μπορεί να αμφισβήτησε ότι το κράτος του Ισραήλ είναι η μοναδική κοινοβουλευτική δημοκρατία σε όλη την ασταθή περιοχή της Μέσης Ανατολής, ότι τα τελευταία χρόνια είναι προνομιακός σύμμαχος της πατρίδας μας, ότι δεκάδες χιλιάδες Ισραηλινοί επισκέπτονται τη χώρα μας και την πόλη μας, ότι το κράτος του Ισραήλ δέχτηκε πρώτο τη δολοφονική μανία του, εξτρεμιστικού ισλαμισμού με εκατοντάδες επιθέσεις αυτοκτονίας κατά αθώων πολιτών του, μιας τρομοκρατίας που σήμερα αμήχανα αντιμετωπίζει η Ευρώπη και η οποία απειλεί να ναρκοθετήσει τα θεμέλια του Ευρωπαϊκού πολιτισμού.

3) Ο κ. Καλτσής αναφέρεται και βιβλιογραφικά στην ενδεχόμενη εργαλειοποίηση του Ολοκαυτώματος. Να του υπενθυμίσω ότι η μνήμη είναι μνήμη και γι' αυτό πάντοτε διατύπωσα στις αντίστοιχες εκδηλώσεις την άποψη ότι οφείλουμε να υπηρετούμε την «παραδειγματική» μνήμη που γονιμοποιεί τα τραύματα του παρελθόντος και καθίσταται απελευθερωτική για άτομα και κοινωνίες σε αντίθεση με την «κυριολεκτική» μνήμη που δεν μπορεί να ξεκολλήσει από το τραυματικό γεγονός, αλλά το μηρυκάζει συνέχεια, ανανεώνοντας το τραύμα και γεννώντας αναπόφευκτα νέους φανατισμούς.

4) Ο κ. Καλτσής αμφισβήτησε την πολυπολιτισμική κοινωνία. Αυτή τη φορά αποφεύγει τη γνωστή ρητορία κατά των Εβραίων και καταφεύγει στους κινδύνους που έγκυμονούν οι προσφυγικές ροές. Χρησιμοποιεί μια επικινδυνή ξενόφοβη ρητορική με άφθονη κινδυνολογία και καταστροφολογία. Δηλητηριάζει την κοινωνία με ρατσιστικές και αντισημιτικές κορώνες, κινδυνολογώντας ασύστολα και διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα. Δεν θα τον ακολουθήσουμε σε αυτό τον κατήφορο.

